

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

fuit præsentatus & examinatus ante Annam. Artic. XXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

Domino. Ille fugit, qui propter aliquod temporale commodum, vel tentationem aliquam relinquit iustitiam, aut veritatem. Et generaliter in omni peccato mortali, fugitur à Deo. Secundo consolamur, si forte in necessitatibus nostris deserimur ab amicis, quos putabamus fideliores, quia & Christo hoc factum est.

Fugere mystice quina dicitur à Christo.

IESUS DVCTVS EST AD ANNAM. Articulus XX.

In hoc articulo considerare habetis, quibus contumelijs, verberibus, iniurijs, clamore, armorum strepitu & clangore mansuetissimum agnum trahebant & impellebant, quando captum & ligatum eum duxerunt ad Annam. Fuit autem hæc ductio violenta, ignominiosa & dolorosa. Violenta quia tractu & verberibus. Licer enim Dominus sponte ibat sicut agnus ad victimam, nihilominus tamen non ducebant, sed potius trahebant eum, vnus sursum, alius deorsum, alius deorsum, alius sinistrorsum: ita vt Dominus sæpius cecidisse credatur, nec se iuuare potuisse: quia ligatas habuit manus, & cum surgere cito non poterat, super terram tractus putatur. Isti enim tribaldi, quicquid ex industria doloris & confusionis excogitare poterant, Domino inferebant. Secundo fuit ignominiosa, quia ducebatur vt latro, scilicet vincis manibus (vt multi scribunt) post tergum. Tertio dolorosa, quia multos dolores passus est in corpore & in corde. Nonies legitur Dominus Iesus ductus à media nocte, quando fuit captus, vsque ad meridiem quando fuit crucifixus. Primo fuit ab horto, quando captus fuit & ductus ad Annam: Et hæc est ductio, de qua nunc loquimur. Secundo, duxerunt eum ab Anna, ad Caipham. Tertio, à Caipha ad Pilatum. Quarto, à Pilato, ad Herodem. Quinto, ab Herode, iterum ad Pilatum. Sexto, milites duxerunt eum intro in prætorium, vbi illuserunt ei coronam spineam cruciantes eum. Septimo, Pilatus eduxit eum foras, portantem coronam spineam. Octauo, eduxit eum ad locum, vbi sedit pro tribunali. Nono, fuit eductus ad locum Caluarie, vbi fuit crucifixus. Has nouem ductiones representant homines deuoti hodie, quando nouem Ecclesias, vel nouem altaria visitant, & deberent etiam cogitare, quid in qualibet ductione Dominus Iesus passus esset, & quid ab vna vsque ad aliam. Qui autem non vult, vel non potest visitare tot Ecclesias, deberet vel posset tot Pater noster dicere, & tot genuflexiones, vel prostrationes facere: & sic Domino Iesu pro singulis gratias agere. Possent hic multa moraliter dici, sed maneamus cum passione Domini.

Ductio hæc quam fuerit violenta.

Item. II.

Ignominiosa. Dolorosa.

Ductus vti fuerit Christus nonies ignominiosus.

Ductiones hæc nouem qui mystice honorantur.

IESVS FVIT PRÆSENTATVS ET EXAMINATVS ANTE ANNAM. Artic. XXI.

Interim quod Dominus fuit in horto captus, congregauerunt se Scribæ & Pharisei in domo Caiphæ, qui erat Pontifex anni illius, & ad quem ducendus erat Iesus. Sed quia in via, domum Annæ præterire habebant qui ducebant Iesum, & quia Annas erat socer Caiphæ, ad reuerentiam illius duxerunt primo Dominum ad Annam. Annas ergo pontifex interrogauit Iesum de discipulis suis, & de doctrina eius: Ad primam interrogationem Iesus nihil respon-

Ioan. 12.

Ioan. 18.

VI
21

Responsum cur Christus non dederit pontifici de discipulis suis.

Fama proximi quanto studio conficienda.

dit, quia discipuli fugerant, & non poterat multa bona pro hoc tempore dicere de illis, nec voluit malum dicere. Et in hoc habemus documentum, quomodo debemus semper custodire famam proximi nostri, vt non loquamur mala de ipsis. Ecce quantum irascimur alteri, si quis de nobis male loquitur: ergo non debemus alteri facere, quod nobis nolimus fieri. Ad secundam questionem de doctrina, Dominus Iesus respondit: Ego palam locutus sum Mundo. Ego semper docui in synagoga, & in templo, quo omnes Iudaei conuenerunt, & in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas, id est, cui non credis, Interrogas eos, qui me audierunt, quid locutus sum illis. Ecce hi sciunt, quid dixerim ego.

IESVS FUIT ALAPHA CAESVS. Artic. XXII.

Ioan. 8.

Um hac respondisset Iesu pontifici, vt habitum est proximo superiori articulo, vnu ministrorum assistens, & volens complacere Domino suo, & vlcisci suum Dominum de Iesu, tanquam Iesus male & superbe respondisset pontifici, & pontificem arguisset stultae interrogationis: Idcirco, vt dixi, ad placendum Domino suo, dedit alapham Iesu, dicens: Sic respondit pontifici? Ista alapha tam valida fuit, vt Iesus inclinaretur ad terram. Haec sola alapha suffecisset (dicit Ambrosius) pro redemptione generis humani. Pensate quantum dolorem, & quantum contemptum sustinuit bonus Dominus, magnus Dominus, creator caeli & terrae a vilissimo vermiculo, ab indigno stabili seruo, quanta ingratitude pro beneficio praestito. Nam ille Malchus fuisse dicitur, cuius lanauerit Christus auriculam in orto. Sed quid fecit Iesus? Nunquid mandauit igni de caelo, vt cremaret istum blasphemum? Nunquid dixit terrae, vt aperiret os suum & deglutiret eum in infernum? Non. Potuisset quidem hoc facere, sed noluit. Quare hoc non fecit? Noluit vti sua potentia, sed patientia. Noluit se vindicare, sed percussorem suum benigna allocutione placare. Dixit Iesu illi leniter. Si male locutus sum, testimonium perhibe de malo. Ecce Dominus acceptat iudicari vel iudicium subire cum seruo, quem magis potuit punire. Non sic modo faciunt diuites.

Alapha Iesu data quam fuerit crudelissima & atrociissima. Ambro. Ioan. 12.

In diuites pauperum oppressores.

Ipsi nec quarunt, nec faciunt iudicium & iustitiam: sed opprimunt etiam innocentes per potentiam: hoc ipse videbunt. Dominus dixit: Si male locutus sum, &c. Si autem bene locutus sum, quid me cadis? Quid hac responsione benignius, quid hac benignitate dulcius? Sic lenitate verborum placat seruum, vt tamen illi suum ostendat peccatum. Et quid nos discimus hic, nisi quod de acceptis iniurijs non solum non debemus nos vindicare, sed etiam iniuriantes lenitate verborum placare? sicut Christus fecit. O quanta est superbia nostra, quando etiam nos offendimus, erubescimus priores veniam petere, & fratrem reconciliare. Ecce Dominus & creator Mundi percussus a seruo gregario, & prior studet illum placare, suae pacare. Nos interdum, quando contumeliam proximo fecimus, non solum non petimus indulgentiam, sed etiam gloriamur quod illum confudimus, quod bene expediuimus: Et hoc valde malum est: quia quoties quis gaudet de peccato facto, etiam si non iterat opus, iterat tamen culpam & reatum toties, quoties illi peccatum placet ex consensu rationis. Habemus etiam documentum hic, quod iniuriaribus nobis possumus ostendere eorum peccatum, & reprehendere, sed non ex ira vel impatientia? Quia quando est ira in corde, tunc pro illo tempore

Corripere nos contu-